

SLOVENSKI NAROD.

Izahaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za štjake velja slišana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemana za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“.

Upravništvo, na katero naj se blagovoljšo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Vojska.

Peterburg 29. sept. Na ukaz velikega kneza Nikolaja je bil dopisnik „Standardov“ iz vojske in iz Rumunije odpravljen, ker je svojo častno besedo prelomivši, poročal o premikanji vojske in o utrdbah. — „Golos“ poroča iz Igdira 28. sept. Celó noč na 27 t. m. je bilo viharo vreme. Kljub viharju so Turki prijeli ob 8. zjutraj desno rusko krilo pri Karavansarei-soteski. Kanonada je trajala do večera. Ko so Rusi pomoč dobili, vzmaknili so se Turki. Izgube so še neznane. Poveljnik Kubanskega polka, Kabenin, in oberstlejtant Midiran sta ranjena. Ruska vojska je prenočila na posedenih in utrjenih prostorih.

Carigrad 28. septembra. Muktar paša poroča iz Azije, da so Rusi dobili mnogo pomočne vojske in se pripravljajo na ofenzivo.

Bukarešt 28. septembra. General Skobelev je bil 26. septembra v Gjurjevem in je tam s stolpa Ruščuk ogledoval. Turki so ga zapazili in začeli granate metati na stolp, a nijso zadeli.

London 29. septembra. Depeša v „Daily News“ poroča, da ima Šefket paša uže drugo kolono pripravljeno, da jo pošlje v Plevno Osmanu na pomoč.

Belgrad 29. sept. Vojni minister Gruič se je pogodil z domačimi trgovci Boškovićem, Radovanovićem, Tuzakovićem in z bratoma Krzmanovićema za odhranitev štirih srbskih vojskinih oddelkov, ki bi se imeli postaviti ob Drini, Moravi, Timoku in Javoru. Včeraj so uže odpeljali na 256 vozovih živež proti Javoru.

Serajevo, 29. sept. Vsi turški vojaki, ki so še v Bosni, dobili so povelje takoj odriniti, nekoliko proti Mostaru, a drugi na mejo

srbsko. Telegrafsko poročilo, koje je dobil guverner Mazhar paša naznanja, da maršira 14 srbskih bataljonov na mejo bosensko. Zatorej je odposlal brž več eskadrov in nekaj stotin baši-bozukov s 6. topovi iz Banjaluke in Travnika njim nasproti, poleg tega pa je kar hitreje mogoče ukazal iti v Hercegovino nekaterim bataljonom redifov z dvema pogorskima baterijama in municijo na 170 konjih. Bosenski begi so rekli, da hote vojskovati, ako dobé dobrega zapovednika namestu Ferik Veli paše, kateri je bil poklican drugam.

Denes nijsmo nič izvirnega telegrama dobili, znamenje, da je mirovalo povsod.

Stara „Presse“ ima v nedeljo iz Bukarešta telegram, da je carjevič veliko zmago dobil nad Mehemet-Alijem. Toda denes nij nič oficijalnega potrjila o tem.

Znani dopisnik „Daily News“ toži, da ruski vojaki pred Plevno nemajo več vsega zaupanja v svoj generalni štab. Zdravje vojske je še dobro, a bati se je ležanja v dežji. Turške izgube mej zadnjimi boji, pravi dopisnik, so ravno tako velike, kakor ruske. Vere dostojna poročila pripovedujejo, da v Plevni leži 14.000 ranjenih Turkov. Skobelevljeve čete so Turkom strašne izgube przadele, predno so oni dve reduti na levi strani izgubile.

Angleški generalni konzul Fawcett piše iz Jeni-Sagre vladi: Mesto Kazanlik je denes samo ena velika kužna hiša. V vsakej hiši, ki ima streho, leže ranjenci in bolniki. V posameznih hišah smo videli ducate mrtvih, ki čakajo, da bi jih kdo pokopal. Na dvoriščih mrličji gnjijo in čudo je, da nij tifus še nastal . . .

O bojih Črnogorcev se iz Cetinj poroča: Knez Nikola je zdaj nekaj časa v Nikšiču, kjer ima glavni stan, dokler trajajo operacije na sever, namreč proti Goranskem in Metohiji. Tudi Petar Vukotić je odšel z nekaterimi bataljoni in artilerijo proti Goranskem ter je jel cernirati to tvrdnjavico in mesto Piva. Neprestano silno sedanje deževje in silen južnjak bodo seveda malo ovir napravljali črnogorskim podvzetjam, a vendar upamo skoro dobiti lepih dnij, ker še nijsmo v jesenskej deževnej dobi. Po padu Goranskega in Metohije, ki sta pričakovati v kratkem, obrnila se bode črnogorska ofenziva, ako mej tem ne stopi Srbija v akcijo, najbrž proti jugu, posebno proti Spuzu in Podgorici. V tem zadnjem mesticu so nikšički izseljeniki s svojim pripovedovanjem o hrabrosti Črnogorcev ljudi zelo popárilili in ostrašili; človekoljubno obnašanje črnogorskega kneza je pomirilo uporne misli meščanov podgoriških in začeli so se uže izseljevati, ker se boje kakih surovostij turških vojakov mej obleganjem mesta.

O boji v jezerskem okraji, o katerem vam je poročal telegraf, da so Črnogorci pod zapovedništvom Pejovičevim Turke premogli ter jim vzeli tri kanone, a nekaj jih obkolili, nemamo še službenega potrdila. Samo nekov vojniki, ki je včeraj od tod prišel, nam je povedal, da so jo obkoljeniki turški iz jezerskih dveh dolin v tamnej in viharnej noči popihali ter pustivši ves bojni material prezlezli najpustejše skalnate brege. Črnogorci to opazivši, so jo krenili za njimi ter jih dohiteli na Tari, kjer so jih popolnem zmagali v večurnem boji. Ostanki turških krdel, ki so se bila s Črnogorci, prišli so srečno v Kolasin, kjer jih cernirata Pejović in Lazar Sočica, ki se je

Lintek.

Najdba poganskega pokopališča

blizu trga Cerknice na Kranjskem.

Meseca septembra tega leta so začeli prebivalci cerkniške doline delati nov pot v gozdati Javornik, in ko so na hribčku „Tržišu“ — četrt ure od Cirknice, prav blizu cirkniskega jezera, v znožji Javornikovem — na več krajih kopali kamenje za omenjeno cesto, našli so lončene posode ali urne iz neuglajenega ila napolnene s pepelom, osmojenimi ostanki človeških kostij in prstjo.

Do zdaj so našli okolo 50 takih žaric ali úren; visoke so od 30 do 50 cm. in merijo čez sredo 25 do 35 cm. Oblika je skoraj pri vseh enaka. V večjih urnah je bila navadno še ena ali celo dve manjše, katerih oblika je pa nekoliko drugačna, podobna loncu, umetno delanej posodi (vaza) ali skudelici.

Lega manjših v večjih je bila razna in nekatere so bile tudi v večjih poveznene. Le škoda da vse večje urne bile so uže tako preperéle in prevlažene, da čeravno smo jih z vso skrbjo privzdigovali, nij bilo nobene nepokvarjene ohraniti, kajti ko se jih je le nekoliko roka dotaknila, razpale so in le prst in pepel ostalo je ko gruča in sicer v prejšnjem obliki. Manjših uren, je pa okolo osem skoraj nepokvarjenih ostalo.

V večjih urnah se je našel razen lišp, v nekaterih celo biseri (Perle) iz čudno rudečkaste smole. Lišp je bakren in bronén. Teške lite zapestnice so kaj čedno narezljane, druge so zopet ložje in elastične, veliko broš, ki obstojé iz dveh iz bakrenega drata v špirali povitih krogov, na sredi lepo sklenene, kjer so tudi igle pritrjene. Znamenito je posebno veliko število zaponk (Schliesse), kakoršne rabimo še dan denašnji pri plédih (plaid). Te zaponke so razne velikosti, nekatere

malo čudne podobe, tako, da se ne more natančno misliti, zakaj in kako bi jih bili rabili nekdanji prebivalci na „Tržišu“, kajti imajo rivočke in roglje, na katerih je skoraj gotovo kaj viselo, postavim orožje itd. Druge so bolj majhene in izvrstno delane, s katerimi so gotovo spenjali obleko, in nekatere so tako nepokvarjene, da bi se še lahko rabile. Se ve da, večina teh sponk prevlečena je črez in črez z bakreno okislino (kupferoxyd), le nekoliko je čistih, in vidi se, kakor bi bile prelakirane. Izkopali so se tudi ostanki svetilnic na gomilah ali morda kadilnic, posebno dobro ohranjena je gornja skledica, na kateri še vise verižice. Vse to je bakreno ali iz broná.

Opomnim naj le še, da je vsaka urna bila obložena s kamenjem in ravno tako pokrita s kamenato neobdelano ploščo. Sicer pa nij bilo nobenega denarja, na kamnih nobenega napisu, in sploh nikakovega znamenja, iz katerega bi se vsaj nekoliko mogla določiti sta-

temu pridružil se svojimi hercegovinskimi batalijoni.

Mogoče je, da se turško poročilo zadnjih dunajskih novin iz Novega Bazarja, ki pa nikakor nij resnično, naslanja na te dogodke, kajti drugače se ne more nikakor govoriti o 5000 Črnogorcih, o katerih poroča Hafiz-paševa depeša. Izraz, ki ga tudi prinaša ta depeša „obkoljenja na balkanskem podnožju“, kaže dovolj po svojej netočnosti, nje popolno neverjetnost.

Začetek magjarskega upora.

Prav čudne glase čujemo iz Ogerskega. Tam so prišli neke magjarske revoluciji na sled. Magjari so namreč hoteli prelomiti nevtralnost naše monarhije in vojsko začeti zoper Ruse na svojo pest. Z angleškim denarjem je namreč kupljeno bilo orožje in nakopičeno v Pešti in Sibiriji in na tihoma se je snovala magjarska bojna družina, ki bi bila, kacic 5000 mož močna, udarila iz Sibirjskega v Rumunijo, tam železnice razdejala in Rusom zvezo pretrgala, potem pa jednemu oddelku turške vojske roko podala. Vlada pa je temu revolucionarnemu planu prej na sled prišla in konfiscirala zbrano orožje ter vojakov poslala na mesto. „Pester Lloyd“ in „Ellenör“ te novice potrjujeta. General Klapka je bil baje na čelu tega snovanja, ki se je baje tačas začelo, ko je bil Mithad paša na Dunaji.

Po jednej strani obžalujemo, da Magjari svoje bedarije niso res poskusili. Ker smo namreč preverjeni, da bi bili Rumuni magjarsko druhal temeljito prekleščeno iz svoje dežele iztepli, in ker bi Magjarom to lekcijo iz srca privoščili — škoda, da se je „puč“ prej znašel, predno se je vršiti začel. Časi so resni, zakaj ne bi Magjari skrbeli nam za nekaj smeha! In smijal bi se bil po dejanji ves svet še bolj, ko se smeje zdaj, ko čuje namere Klapkove.

Sicer pa stvar nij le smešna, temuč ima tudi prav resno stran. Magjarski prenapetci se predrznejo organizirano pasti za vrat sosedu, ki ima posla s sovražnikom in ki zaupa, da mu je hrbet vsled obljube gotov! Cesar naš v magjarskih Košicah napije na zdravje dražega prijatelja si ruskega, a ti Magjari mej tem zaróte kujejo in orožje skupljujejo! Vlade proglašajo nevtralnost, a ljudje, ki občnejo z majarskimi Tiszi in Andrassy, kakor Klapka, — skujejo prisilno revolu-

cionarno vojsko zoper Rumune in Ruse, hočejo po razbojniško upadati v Rumunijo, ki jim nij nikdar nič hudega storila!

Radovedni smo, kaj zdaj poreko magjarski sodniki, tisti, ki so zapor Miletića potrdili, ker so samo sumili, (ne dokazali), da je hotel mej svojimi srbskimi rojaki dolenje Ogerske za svoje brate v Srbiji pomočnike nabirati. Ali bodo te svoje rojake, ki so uže dovršeno, ne le sumjeno zaroto zoper prijateljske Ruse in Rumune naredili, tudi vse za eno leto in več v preiskovalni zapor deli? Ali bodo tudi tako po vseh novinah vpili „križaj ga!“ kakor so dozdej na Jugoslovana, ki je le za sorodne brate simpatiziral in se vne-mal za križ?

Ne verujemo. Magjarstvo je dan denes še premogočno. Kar je za druge nas greh, to oni smejo, mislijo.

Pa dobro je, da se take reči gode. Magjari se bodo sami uničili in nemogoče storili. Njih „lojalnost“ se je pokazala oni dan, zdaj se pokazuje njih junaško „viteštvo“. Tako bodo odločilni krogi k izpoznanju prišli, kako krivo je, da bi ta magjarski nezanesljivi rod vpliv imel v mnogo jezični Avstriji, kjer prebiva tudi vedno zvesti in krepki Slovan.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 1. oktobra.

Ustavoverni listi se jeze nad svojim pristašem ministrom Auerspergom, da je tako kratko odgovoril na Fuxovo interpelacijo in kažejo na Tiszo, ki je obširno govoril.

Iz **Dalmacije** se poroča, da je bil 27. septembra v Boki kotorske velik vojašk manever v navzočnosti namestnika Rodića, ki se mudi zdaj v Dragalji na meji črnogorske.

Magjarski šivarji čížem in opletavih ohlapnih svitic zdaj svoje sinove krste „Osman“, „Sulejman“. Magjarske novine pa se naprej in naprej jezé, da ne gremo kar vsi vkup na Ruse. — Neodvisni listi grajajo Tiszo, da nij s svojimi „frazami“ nič povedal.

Vnane države.

Če ravno so bile od ruske strani in od drugod večkrat odločno preklicane in odbite vesti o **posredovanji** za mir ali premirje, vendar se vedno po necih novinah vračajo. Ali kljubu vsem tacim govoricam je le eno gotovo: ta vojska in celo vprašanje slovanske svobode na jugu se bode le na bojišči rešilo. Tam se mora pravi začetek pa le vršiti, torej je neumno o konci govoriti.

V **Atene** je došlo 44 Krupovih kanonov. Kralj je odposlal posebnega slá v ruski glavni stan.

Rumunski bivši colni direktor Catar-giu je v izrednem poslanji šel v Belgrad na dogovore s srbsko vlado.

Angleški liberalni državnik in bivši minister Gladstone je 26. t. m. govoril o orientalnem vprašanji in je ponavljal uže večkrat izrečeno svoje prepričanje, da je vojska nastala vsled omahljivosti in brezglavosti angleške vlade, ki bi bila morala z drugimi oblastmi vred za brambo kristijanov na noge stopiti. Kljubu dobrohotnim opominom Evrope Turčija še vedno s kristijani po svojej starej navadi ravna. Tudi mej Angleži so še poštenjaki, žalibog da so v manjšini, kakor še marsikje.

Iz **Pariza** se javlja: V predmestjih so dozdej vsi volilni shodi odbili socialistični program, ker se boje, da je za njim kaka past. — Če bode Chambord izdal kak manifest, hoče ga tudi mladi Napoleon izdati.

Papež je sprejel 29. t. m. več deputacij, s katerimi je govoril.

Dopisi.

Z Gorenjskega 28. sept. [Izviren dopis.] V nekaterih časnikih je uže bilo brati, da po pobitji Rusije bodo druge evropske države skrbele za zboljšanje stanja turškega kristijanstva. Po mojem mnenji zamorejo turški Slovan le od svete Rusije pričakovati spasenja. Črna gora in Srbija sti premajheni za streti turško gospodstvo, koliko se druge vlade brigajo za turške Slovane so uže od začetka hercegovinske ustaje dovolj jasno pokazale. Angležu je le za njega denarne interese; Nemce, nemškutarje in Magjare, ki v Avstriji pri vladi zvonec nosijo, navdaja velik strah, ne le pred slovansko Rusijo, a pred vsem ukrepljajočim se Slovanstvom, Francozje so se Slovanom kazali neprijazne v rešenji orientalnega vprašanja, in imajo dovoljno dela se obvarovati pred sovražnimi jim sosedi Prusi, Nemčija nij bila Slovanom nikdar v resnici prijazna. — Sedanje simpatije oficijalne Nemčije do Rusije ne izvirajo iz prijateljstva do Slovanstva, a le iz prijaznosti obeh carskih rodovin in iz raznih družih političnih obzirov in bi se, ako bi Rusija popustila začeto delo, nemška politika v Slovanom protivno spremenila, od hinavske italijanske politike tudi ne more turški Slovan nič dobrega pričakovati. Da bi skupna Evropa prevzela delo spasenja turškega kristijanstva nij misliti, ker so velevlasti razen svete slovanske Rusije Jugoslovanom neprijazne, in tudi dozdej so bolj zavirale nego pospeševale rešenje orientalnega pitanja. Turški Slovan

rost teh izkopanih reči; skoraj pa so iz časov, ko Rimljanov še nij bilo tukaj.

Vse te najdene reči hranim jaz, in ko bodo dokončali izkopavanje, odposlalo se bode v deželni muzej v Ljubljano.

Adolf Obreza.

Za slovensko stenografijo.

Iz Maribora [Izv. dop.]

Občno poznato je, da se narodi ne odlikujejo le po svojih činih v bojih, temuč še bolj po modrej organizaciji in posebno po znanostih, katere ta ali oni narod ima. To osvedočuje zgodovina in vsakdanja skušnja. Ozrimo se na Atenčane in Špartance; prvi, akoravno manj hrabri kot drugi, so za nas in bodo za vse čase bolj važni in bolj znani zavolj znanostij, ki so se mej njimi gojile. Za to pa tudi vsak narod znanosti spoštuje in zraven može, ki ovo znanost gojijo. Vsakdo želi, da on in drugi udje tistega naroda koristne

znanosti poznavaajo in skrbi po svojej moči za vpeljanje ove znanosti.

Mej znanosti, koje so v novejšem času skoraj vrhunec popolnosti dosegle, ter so za izobraženca zelo potrebne, spada tudi stenografija ali tesnopis. Ta znanost je dovršena v sestavu Gabelsbergerjevem za nemški jezik, in ta sostav je skoraj v vse moderne evropske jezike prenešen; predelan je tudi za slovenski jezik, da, tako predelan, da ugaja isti sostav Slovincu, Hrvatnu in Srbu, od našegá rojaka g. Antona Bezenšeka, filozofa v Zagrebu. Ta sostav, katerega on javlja v listu, uže drugo leto v Zagrebu izhajajočem „Jugoslavjanski stenograf“ je vreden, da se ga nauči vsak mlad izobraženec. Da se Slovenci za ovo znanost tudi zanimajo, kaže to, da je mej naročniki lista 80 % Slovencev, v resnici lepa številka, a je s tem tudi zagotovljeno, da se vsi naročniki učijo stenografije.

Bog ne daj! a mogoče je, da večina le

list podpira, a ga potem še ne pogleda, imamo v tem obziru žalostne izkušnje!

Dijaci se, kakor se nam zdi, zanimajo za ovo znanost, imajo namreč dijaci mariborske in novomeške gimnazije (glej Jug. sten. II. br. 2. in 3.) tako imenovane „stenografske venčke“, v katerih se pod vodstvom stenografije večšega sošolca vadijo v stenografiji. K ustanovitvi ovih venčkov vabil je dijake gosp. Bezenšek (Jug. sten. II. br. 1.) ter jih izpodbujal s tem, da je razpisal za tistega uda „stenografskega venčka“, ki bi mu najlepše napisal ali Preširnovo „Slovo od mladosti“ ali pa Preradovičevega „Putnika“ nagrado (Jug. sten. II. br. 2). Vspeh tega natecanja (objavljen v br. 5) bil je precej ugoden, tako da smemo upati, da bode ta izgled tudi dijake drugih učilišč izpodbujal k ustanovitvi takih venčkov. Da bi jim trud olajšal, objavil je gosp. Bezenšek (v 8. br. Jug. sten.) načrt pravil stenografskega venčka. Namen je do-

zamorejo in pričakujejo osvobodjenja od jarma mahomedanskega gospodstva le od svete slavjanske Rusije, katera bo, ako bi zdaj bila zmagana, kar pa še nij verjetno, čez deset ali dvajset let poslala večje vojne sile zoper Turčijo in uničila gospodstvo mahomedanskega veličanstva v Evropi in podarila Jugoslovanom zlato slobodo, ter jim odprla pot do omike in kulture.

Iz pod Kuma pod Svibnim 17. sept. [Izv. dop.] Letina je pri nas še precej dobra; veseli smo je, ker smo uže vajeni več let praznih žitnic, če tudi razven kakove tepke, ki se je tu pa tam na kakov pecelj obesila, nij nič sadja. Otave čisto nič nijmo prve kosili, radi suše. Mrva (1. seno) je bila vrlo lepa, kakor tudi strnena žetev je bila jako povoljna. Brnata je tudi poganka (ajda), da bi je le ne potlačil kakov šembran mraz. Odkar je dež namočil, kaže tudi vse ostalo po njivah. Pod vrhom je tudi grozdje jako lepo, še celo puntarica ptičina je letos obrodila, ali kaj pomaga, ker je pa v znožju vse prazno radi pozebe pomladanske in pozimske. Kaj bi li bilo, če bi še toliko dobra letina ne bila letos, ker je kmet tako globoko zabrel v dolgove in v vsestranske nedostatke! Moralo bi se kmalu začeti pri nas II. babilonsko preseljevanje kam dol na Turško ali pa pod Kavkaz, kjer je dosta rodne zemlje. Saj še tako ne vem, kaj bode? Premije za dobro izrejena goveda se nam imajo notri tamo v Novem metu deliti! To je tako, kakor da bi otroku vrh strehe kos kruha položil. Kedo li popelje tija brejo telico, da mu izvrže radi 8—10 ur dolzega pota?! Potem, se ve, da bode kmet novomeške okolice moral dobiti kacijh srebrnikov premije od kakove pokvečene hrvatske mrhe, dočim imamo mi Zasavčani tu pa tam ipak kakovo lepo muričanko v hlevu. Sicer pa mislim, da te premije le ubogo malo svojega cilja dosego, ker naš kmet le po naključju (večji del) zredi lepo govedo, dostikrat na veliko škodo svojemu gospodarstvu, ker je lakomen tistih goldinarčkov, ki se pa navadno potem „zafajfajo.“ Poduka najpred treba kmetu, da bode z razumom zaslužil premijo, in pa rôbo naj se kmetu da v roko, a ne novci. Otroku daj najprej tablico, potem še le polo papirja; najpred igračo, potem še le nož in sekuro.

Iz ormuškega okraja na slov. Štajerskem 28. septembra [Izv. dopis.] Zdaj vesela, zdaj srce pretresujoča poročila

ber, a misel se ne da izpeljati, kajti po teh pravih postane „venček“ „društvo“ (verein) in to je srednješolcem prepovedano. A ta pravila dovedla so me na drugo misel in drznem si njo tukaj javiti.

V naših čitalnicah, posebno po mestih, je mnogo udov, kojim bi stenografija dobro služila, (duhovnikom, učiteljem, raznim uradnikom i. t. d.) Ako bi je bili veščji, ne bi se njim več godilo tako, kakor Goetheju, ki je namreč mnogokrat v glavi imel stihe, a preden je vse zapisal, je uže nekatere tudi pozabil.

Ker bi torej stenografija vsem koristila, in za samouk deloma nemajo časa, deloma pa bi jim tudi težave delal, bilo bi gotovo primerno, ova pravila nekoliko preurediti in zahtevanju „stenografskega venčka na čitalnici“ prirediti. Gotovo je povsodi jeden stenografije veščji ud, in 3—4krat na teden bile bi lahko ure za stenografijo, vsakdo nekaj plača, da se za ta denar kupi tablja in druge potrebne

dohajajo iz osodepolnega opustoešnega polja južnega, kjer se z občudovalno srčnostjo bori brat naš Rus s sovražnikom Turkom in vsak Slovan uže nestrpljivo čaka trenutka, ko bode rešilna slovanska bandera zmagonosno vihrala, oznanjajoč tužnej raji lepšo bodočnost.

Tudi mi vsak dan željno čakamo novin, da poizvemo dogodke bojnega polja, le žalibog, da je nas malo, ker večina malo čita, kar ima svoj uzrok, ko nimamo v celem okraji društva, katero bi mej drugim tudi podpiranje domačega časopisja pospeševalo.

Trgatev je uže pred durmi in dobili bodedmo, če bode sedaj še lepo vreme, boljše in več vina, nego lansko leto, in tako kaj denarja, katerega nam sedaj manjka — le bati se je tudi nasledkov dobrega vina, katero marsikateremu glavo zburka, da ne vé, kaj počenja. Tako je lansko vino kočarja J...ča v Vinskem vrhu zmešalo, da je v pijanosti ustrelil sosedovega hlapca v nogo, katero mu bodo najbrž odvzeti morali, trdeč, da mu je hlapec grozdje kradel.

H koncu še neko zanimivo dogodbo. Prve dni tega meseca sedim v gostilnici, kar se vsede k meni tujec, obnašal se je tako, da sem mislil, da blodi. Po daljšem pogovoru mi pripoveduje to-le: Lansko leto oktobra oženim se v Temešvaru z neko točarico V., ker imam mesarijo s krčmo, mi je dobro šlo. Pri ženitvi imel sem sitnosti, ker moja nevesta nij imela potrebnih listin, pravila je, da jih je izgubila. Pišem torej županiku nje rojstvenega kraja, pridenem 5 gold. in ga prosim, naj mi potrebna pisma pošlje. Hitro dobim krstni list in spričalo, da je neomožena. Tako se poročiva. Letos pa je moja žena bolehal, pošljem jo v toplice, tam se seznanj z drugim, pride domov, vzame mi 700 gold. in odide z njim. Ko pa sedaj na njeno domovje pridem, poizvem, da še nje prvi mož živi, katerega je pustila. Mislite si nesrečo mojo, kaj hočem početi, ženiti se ne morem, sam pa tudi biti ne morem itd. Tako je v brezupnosti govoril, še le ko mu dokažem, da je poroka ničeva in da se zopet ženiti zamore, bil je bolj zadovoljen.

Domače stvari.

— (Postavo deželnega zbora) kranjskega o obdelovanji in sušenji ljubljanskega mahu je cesar potrdil.

— (Povožena) je bila tu v nedeljo večer neka dekla na oglu pri Lasnikovej šta-

reči. Ako pa ga mej udi nij stenografije veščega, bi to lahko oskrbel večji, stenografije veščji dijak; gotovo se pri tem nikdo ne bode izpodtikal na tem, da tolmači stenografijo dijak, in da se on od mlajšega učiti mora, pri tem nij treba gledati na osobo, ampak na — predmet.

A ovi venčki ne bi prinašali samo tistim, ki se stenografije naučijo mnogo koristi, nego tem potem bi se gotovo tudi skoraj utelesila misel g. Bezenška, ustanoviti, po združenju vseh teh venčkov, velik stenografski venec ali „jugoslovensko stenografsko društvo“. — Taka stenografska društva imajo z majhenimi izjemami uže skoraj vsi evropski narodi in mi bodedmo le tem potem skoraj donj prišli, drugači pa nam bode še dolgo čakati.

Kako se toraj po čitalnicah čita, poje, pleše in na tarčo strelja naj se odsihmal stenografuje.

cuni tako hudo, da so jo v bolnico prenesli. Povožil jo je kočijaž, ki je rodovino K. v gledališče peljal. Hitrej vožnji ob ogljih in v tesnih ulicah bi bilo pač treba ustavljati se.

— (V Bledu) se je brzozjavna postaja 29. septembra zaprla.

— (Iz Škofje Loke) 29. septembra se nam piše: Gospod dr. Anton Arko je bil v zadnjem seji mestnega zastopa enoglasno sprejet za zdravnika našega mesta.

— (Pogansk grob) iz keltiških časov je nekov g. Picco našel pri Beljaku. Najdene stvari so lonci in kosti.

— (Tatica.) Emilija Gregorič iz Novoga mesta, 26 let stara, velika, je služila pri dvornega svetovalca ženi Katinki Živkovič, pa jej ukrala dva brasleta z briljanti v vrednosti 550 glđ. in ubegnila. Policija jo išče.

— (Na smrt obsojen) je bil nekov Franc Hinek iz Mokronoga na Dolenjskem, služoč za lovca na graščini barona Sothena v Schönau, na Spodnje-Avstrijskem, ker je bil živinskega trgovca ustrelil in oropal.

— (Odbor kranjske družbe kmetijske) je v nedeljo, 23. t. m., pod predsedništvom barona Wurzbacha imel izvanredno sejo, v kateri je šlo posebno za to, da se po novem pravilniku (normativu), ki ga je razglasilo sl. ministerstvo kmetijstva dne 15. aprila t. l., za deželne in okrajne razstave in delitev živinskih premij volijo sodniki o tacih napravah za deželo Kranjsko. Po dolgem razgovoru so bili v deželno stalno sodnjo komisijo za 3 leta izbrani gospodje dr. Jan. Bleiweis, Fr. Schollmayr in Jos. Frid. Seunig; za njihove namestnike pa gospodje Peter Lasnik, dr. Maks pl. Wurzbach in dr. Karl Ahačič. — Ker je pa letos 11. oktobra prva okrajna razstava goveje živine in pa delitev premij v Novomestu za Dolenjsko stran, ima tudi družba kmetijska k tej razstavi poslati enega sodnika, ki bode z unimi tremi vred, ki so jih podružnice kmetijske Dolenjske izvolile za sodnike, in pa s tistim, ki ga c. kr. deželna vlada za svojega zastopnika voli, opravljal sodniški posel. Družba kmetijska je za sodnika v Novomeški razstavi si izvolila gosp. Schollmayer-a, c. kr. deželna vlada pa pošlje gosp. Ekelna, c. kr. okrajnega glavarja, v to komisijo. — Podružnice Dolenjske pa so si za razstavo Novomeško 11. oktobra za sodnike izbrale gospode: dr. Ludevika viteza Gutmansthal, grofa Alberta Margherija in pa Karla Rudeža, in če bi kdo izmej teh treh zadržan bil, bar. Wambolda za namestnika. — Ker pa dalje gori navedeni pravilnik določuje, da takrat, kadar komisija obstaja iz 5 sodnikov, mora pristopiti še kak živinozdravnik, je centralni odbor sklenil, gosp. dr. Schindlerja, c. kr. deželnega živinozdravnika, ki pred ta dan v Novem mestu sodeluje v komisiji za delitev konjskih premij, naprositi, da sodeluje tudi pri delitvi govejih premij. Vrh tega se je pa centralnemu odboru še koristno zdelo naprositi odbornika g. J. Fr. Seuniga, ki je tudi 10. oktob. v Novem mestu kot ud c. kr. deželne komisije za delitev konjskih premij, naj — ne kot sodnik — ampak kot zastopnik centralnega odbora, ako bi treba bilo, pomaga pri zaznamovanju goved po predpisih, ki jih veleva omenjeni novi ministerski pravilnik. — Tako je sodnja komisija za delitev govejih premij v Novem mestu sestavljena iz mož, na katere se sme zaupanje staviti, da bodo prav sodili. Dolenjci, zdaj je le še vaša čast zastavljena, da pripeljete v razstavo lepega blaga, da bode komi-

sija mogla tudi vredni živini premije oddati! Naj pa naši gospodarji iz vseh krajev Kranjske dežele ne pozabijo na to, da se bodo ta dan za polovico kupne cene prodajala lepa goveda. — V Bledu ima od 15. do 17. oktobra Kranjsko-Primorsko gozdarsko društvo svoj občni zbor. Družba kmetijska, povabljená udeležiti se tega zбора, bo naprosila gospode

Karola Galleta, Fr. Witschelná in Fr. Schollmayerja, naj blagovoljno bodo njeni zastopniki. — Gosp. Anton Brajer, posestnik na Ježici, je bil za uda sprejet.

Razne vesti.

* (Bogat žid,) ki je umrl te dni na Dunaji, je zapustil 90.000 gld. za človekoljubne namene židovske občine, a je v svojej

oporoki posebno naglasil, da nema od tega denarja dobiti ni krajcarja nobeden njegov sorođnik, naj si tudi je najubožnejši prosjak. * (Volka s polenom.) Graščiński delavci pri Daruvaru so orali deteljišče, ko vidijo velikanskega volka črez polje priti. Ustrašili so se vsi, le jeden je imel poguma dovolj, vzal debelo poleno in z jednim udarcem po glavi zver potolkel. Ko bi ne bil na prvi mah dobro zadel!

Vabilo na naročbo.

S koncem tega meseca je potekla naročnina na tretje četrtletje. Prosimo gg. naročnike, da jo o pravem času ponové.

„Slov. Narod“ veljá:

Za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za četrť leta 3 gld. 30 kr.

Za en mesec 1 " 10 "

Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje. na mesec, 30 kr. za četrť leta.

S pošiljanjem po pošti veljá:

Za četrť leta 4 gld. — kr.

Za en mesec 1 " 40 "

Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake veljá znižana cena in sicer:

Za Ljubljano za četrť leta 2 gld. 50 kr.

Po pošti sprejeman " " 3 " — "

Administracija „Slov. Naroda“.

Evropa: Ingelberg iz Berlina. — Heinrich iz Maribora. Pri Sloncu: Herman iz Ljubljane. — Peiz iz Zadra. — Jagrič iz Radovljice. — Kugy iz Trsta. — Schönwetter iz Ptuja. — Pri Malléti: Žigon iz Gradača. — Röhl iz Kočevja. — Olivo iz Trsta. — Bokvoznik iz Reke. — Mora iz Dunaja. — pl. Steinhilch iz Trsta. — Polak iz Dunaja. — Musquiter iz Kanize. — Hanover iz Dunaja. — Scarpa iz Reke. Pri Zamoroti: Holmbeth iz Ljubljane.

29. septembra: Tuzel.

V ponedeljek 1. oktobra se je odprla

pivárna Kozlerjeva,

na Marije Terezije cesti, poleg cestninskega urada.

Najsrénejše in najudanejšo se zahvaljujem na mnogem obiskovanji mojega vrta pri gradu „Leopoldsdorf“ v poletnej dóbi, ter se usojam naznanjati, da bodem, kakor druga leta, v jeseni in zimi imel svojo gostilno v gori imenovanih prostorih, ter priporočam p. t. občinstvu svoje dobre pijače in jedila z najtočnejšo postrežbo.

B. Jančigaj.

(288)

Dunajska borza 1. oktobra.		
Enotni drž. dolg v bankovcih	64 gld.	15 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	66 " 70 "	
Zlata renta	74 " 66 "	
1860 drž. posojilo	111 " 25 "	
Akcije narodne banke	844 " — "	
Kreditne akcije	215 " 50 "	
London	116 " 85 "	
Napol.	9 " 39 1/2 "	
C. kr. cekini	5 " 59 1/2 "	
Srebro	104 " — "	
Državne marke	57 " 65 "	

Ženitna ponudba.

Z žensko, kakih 30—42 let staro, ki ima 12.000 do 16.000 gold. premoženja, se želi oženiti nek premožen posestnik, ki ima lepo hišo z gruntom na vsakemu podvzetju pripravnen kraj. Pisma se prosijo pod naslovom: A. P. M. v Ljubljani, poste restante. — Tajnost se obljubuje. (289—1)

Vsak dan frišne Hâches - pastete,

makove in orehove bajgelce, najfinejša Malaga in Ciprska vina, najboljše likêrje, čaje, punče, gorko čokolado i. t. d. i. t. d.

priporočá (281—3)

Rudolf Kirbiš,

sladčičar na kongresnem trgu.

V „Narodne tiskarni“ v Ljubljani je izšlo in se dobiva:

Trije javni govori.

Govorili prof. Fr. Šuklje, Iv. Tavčar in prof. Fr. Wiesthaler v Ljubljanski čitalnici. 8° 9 pol. Cena 30 kr.

Izdatelj in urednik Josp Jurcic.

Za glavno opravilo! Vsakemu stanu ali postranskemu posel! in v vsakem kraji!

častno, solidno, primerno, gotovo, koristno in prijetno!

Agencije blágu,

Tovarniškim zalógam, zastopništva.

Znanja in zvéze z najčastnejšimi kupčevalci, z najpoštenejšimi firmami in prvimi obrtniki avstro-ogerske monarhije posređujemo v vsih stvaréh, ki se tičejo trgovine, tehnike, kulture, industrije, umetelnosti, kmetijstva in v vsih strokah prodavanja blaga za vsak stan in na vsakem kraji, v provincijah in vnanjih deželah, ter naj se dotičnim ponudbam priloži 8 pismenih mark.

Izročeni nákup in prodaja

blagá in deželnih pridelkov, tudi se mogó takoj dajati vsakovrstne

predplače v gotovini

za blagó in deželne pridelke.

Natančno in vestno opravlja vsa naročila

LEO BINDER-jeva

vzajemna trgovinska agencija za uvažanje, izvažanje in izročenje,

Wien, Kärntner-Ring I, und verl. Kärntnerstrasse 55.

(Ustanovljena na Dunaji uže leta 1854.) (278—2)

Svarilo in razjasnitev!

Nigdar

še nij noben kozmetičen izdelek prouzročoval z velikanskimi svojimi vspehi tolike

pozornosti,

kakoršno si je pri vseh prilikah zadobil

Winkelmayerov

toričen cvét,

kajti po njem so komaj 15 letni mladeniči uže nosili takove brade, kakoršnih ne vidiš pri ljudeh v možkej dóbi, plešée, kjer uže več let nij bilo najmanjše dlačice, zarasle so se zopet in gnále krepke in goste lase.

Nij se dakle čuditi, ako so kmalu prišla vsakovrstna ponarejanja mej svet. Največ pa slepari občinstvo nek tukajšnji trgovec, ki napravlja mojemu sličien cvet pod istim imenom, v čemer ga je, se ve da le slabo poučil hlapec, katerega sem odpravil iz svoje hiše.

Celo „Wiener medizinische Zeitung“ izreka, da ima Winkelmayer najboljši toričen cvet.

Prosimo dakle, da nikedo ne pozabi povsodi le zahtevati Winkelmayerov toričen cvet, kakor tudi vse ostale torične izdelke.

Cene: Steklenica toričnega cvéta 90 kr.; piskrček toričnega mazila 50 kr.; piskrček z brilantinom, ki brado dela lepšo in volnejšo 40 kr.; torično olje 40 kr.; torično vošéeno mazilo 30 kr.; torično mazilo za brado 20 kr.; Eau Athenienne, najboljše sredstvo zoper luske na glavi, 50 kr.; purgin, vegetabilčno sredstvo, ki osivelej bradi dá zopet prvotno barvo, 1 gld. — Purgin je napravljen brez mineralnih zmesaj in nij dakle prav nič škodljiv.

Razposiljati se mogo samo naročila, ki presegajo 1 gld. — Za vsako steklenico naj se pridene 10 kr. za priredbo.

Centralna razpošiljalna zaloga:

(287—1)

J. WINKELMAYER,

Wien, 6. Bezirk, Gumpendorferstrasse Nr. 159 und Stumpergasse Nr. 13.

Podružnice na Dunaji: M. Hauptner, frizér, Schottenring, na oglu Goncaginih ulic in Filip Neustein, lekarnica „pri sv. Leopoldu“, v mestu, Plankengasse.

V Pešti: J. v. Török, lekarnar v kraljevój ulici 7. V Pragi: J. Fürst, lekarnar. V Brnu: F. Eder, lekarnar. V Gradci: H. Kiehlhauser, lekarnar. V Temesvaru: Ernst Jaromisz, lekarnar. V Klausenburgu: Szeky Miklos, lekarnar. V Gyöngyösu: Ferdinand Mersits, lekarnar.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.